Παρέμβαση της
Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών
στο Συμβούλιο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου των Ηνωμένων Εθνών
22η Συνεδρία – Γενεύη 25/2-22/3/2013
Θέμα 3 – Γενική Συζήτηση
Παρουσιάστηκε από την εκπρόσωπο της Οι.Ομ.Κω
κυρία Ντομινίκ Μοραμπιτό[1]

Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε,

Η Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών (Οι.Ομ.Κω) επιθυμεί να παρουσιάσει τις απόψεις της προς το Συμβούλιο και αποδίδει μεγάλη σημασία στην Έκθεση του Ειδικού Εισηγητή επί των θρησκευτικών ελευθεριών. Πολλά από τα αναφερόμενα στην Έκθεση αυτή, ισχύουν για την μειονότητα της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Κωνσταντινούπολης. Η Κοινότητα αυτή διαθέτει πρωτίστως θρησκευτική ταυτότητα. Πράγματι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως, ως το πνευματικό κέντρο της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, με περισσότερους από 300 εκατομμύρια πιστούς σε όλο τον κόσμο, έχει ως έδρα την Κωνσταντινούπολη από τον 4ο αιώνα μ.Χ.
Η Κοινότητα αντιμετωπίζει γραφειοκρατικούς περιορισμούς, δομικές διακρίσεις, κατασχέσεις περιουσιών και την άρνηση της αναγνώρισης της νομικής υπόστασης των ιδρυμάτων της, όπως αναλύεται σύντομα παρακάτω:
Το Οικουμενικό Πατριαρχείο, όπως επίσης και οι εκκλησίες που έχει υπό την δικαιοδοσία του σε όλο τον κόσμο, έχουν στο παρελθόν εξυπηρετηθεί με την εκπαίδευση του κλήρου και του ιερατείου του, στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης που βρίσκεται κοντά στην Κωνσταντινούπολη. Η Σχολή αυτή είναι ανώτατο επαγγελματικό εκπαιδευτικό ίδρυμα, που λειτούργησε από το 1844 μέχρι το κλείσιμο της το 1971 από την τότε Τουρκική Κυβέρνηση, που απαγόρευσε την λειτουργία μη-κρατικών πανεπιστημίων. Όλες οι εκκλήσεις που έγιναν τα τελευταία 42 χρόνια να ανοίξει η Σχολή απέτυχαν.
Το δεύτερο ζήτημα αφορά τα 17 ιστορικά μοναστήρια και την κτηματική περιουσία των τα οποία έχουν κηρυχθεί από την Κυβέρνηση ως «εγκαταλειμμένα», και έχουν τεθεί υπό την εποπτεία της, παρόλο που οι μονές αυτές χρησιμοποιούνται ακόμη από την Ελληνορθόδοξη Κοινότητα.
Μια άλλη πηγή ανησυχίας είναι η παράνομα συνεχιζόμενη κατάληψη των 3 Ορθοδόξων εκκλησιών και των ακινήτων τους, στην ενορία Γαλατά του Καρακιόϊ, από τους απογόνους του Ευθύμ Καραχισαρίδη, ο οποίος ίδρυσε και αυτό-κήρυξε το 1924, με την βοήθεια της τότε Τουρκικής Κυβέρνησης, μια «Τούρκο-ορθόδοξη εκκλησία». Αυτή η εκκλησία δεν έχει καμία σχέση με το Πατριαρχείο.
Τέλος, το σημαντικότερο, το Οικουμενικό Πατριαρχείο ως ένα ίδρυμα 1700 ετών που αναγνωρίζεται παγκοσμίως ως θρησκευτικός Θεσμός, δεν έχει νομική υπόσταση στον τόπο της έδρας του, στην Τουρκία. Το γεγονός αυτό δημιουργεί αμέτρητα νομικά και διοικητικά προβλήματα.
Ελπίζουμε ότι με τις πρόσφατα αναφερόμενες πληροφορίες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην Τουρκία και την παρούσα ενημέρωση που θέτουμε υπόψη του Συμβουλίου, θα εξαλειφθούν οι προκαταλήψεις που αντιμετωπίζει η Ελληνορθόδοξη μειονότητα και θα επιλυθούν οι διαφορές με το Τουρκικό Κράτος.
Ευχαριστούμε για την προσοχή σας.

[1] Μέλος του ιδρυτικού συμβουλίου του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας με καταγωγή από το Φανάρι Κωνσταντινουπόλεως.